

Onbegrensd

Voorwoord

Op uw gezondheid!

Gezondheidszorg is een essentiële verworvenheid in onze samenleving. Dankzij het solidariteitsprincipe waarop onze hele sociale zekerheid gebaseerd is, behoren wij tot de wereldtop voor wat de toegankelijkheid en de kwaliteit van gezondheidszorg betreft. Dit moeten we absoluut zo houden. De gezondheidszorg evolueert echter razendsnel.

Als we tot de wereldtop willen blijven behoren, moeten we ook de rol van de ziekenfondsen onder de loep durven nemen. Moeten we de gezondheidszorg niet meer richten op chronische in plaats van acute zorgen? Zullen we gedwongen worden om keuzes te maken en zo ja welke? Het antwoord op die vragen zal een invloed hebben op de werking van de ziekenfondsen. Nog niet zo lang geleden functioneerden ze in de ogen van het publiek vooral als uitbetalingsinstelling waar je met je doktersbriefje naartoe kwam. Vandaag staan de ziekenfondsen voor heel wat andere uitdagingen. Met de overdracht van bevoegdheden naar de Gemeenschappen en Gewesten krijgen ze er verschillende taken bij. Dit maakt het er allemaal niet eenvoudiger op. Daarom pleit ik voor een actieve en dynamische rol van de ziekenfondsen. Zij moeten het voortouw nemen in de snelle evolutie van de gezondheidszorgen, maar uiteraard in samenwerking en in overleg met de andere actoren.

Ik pleit niet voor één enkel overheidsziekenfonds. De verscheidenheid aan ziekenfondsen is juist een verrijking, want deze diversiteit staat garant voor een gezonde concurrentie op het vlak van de dienstverlening naar de leden toe. Het bestaan van verschillende ziekenfondsen en landsbonden die met elkaar in concurrentie staan, belet niet dat ze op verschillende punten ook samenwerken. De ontwikkeling van gezamenlijke initiatieven zoals de elektronische facturatie door de ziekenhuizen en andere zorgverleners is daar een mooi voorbeeld van.

Naast het belang en de rol die onze ziekenfondsen in de toekomst zullen moeten spelen, is een goede samenwerking met onze Liberale Vereniging van Personen met een handicap cruciaal.

In onze vorige editie hebben we al gesproken over de persoonsvolgende financiering die Vlaanderen de komende jaren invoert in het kader van Perspectief2020. Het belangrijkste doel daarvan is personen met een handicap een volwaardige plaats te geven in de samenleving: het zogenaamde inclusieverhaal. Met de persoonsvolgende financiering gaat het geld niet meer rechtstreeks naar de instellingen, maar kan de persoon met een handicap zelf beslissen welke noden hij of zij nodig heeft en financiert. Als Liberale Vereniging van Personen met een Handicap willen we u duidelijk en correct informeren. Daarom zullen wij als gebruikersorganisatie deze ontwikkelingen verder op de voet volgen.

Contacteer LVPH

Livornostraat 25 - 1050 Brussel
02 542 86 25 - lvph@mut400.be

Geert Messiaen
Voorzitter LVPH

Interview

met Jan Vermeir, oprichter van de Vlaamse Parkinsonliga voor Jongeren

Jan Vermeir is pas eenenveertig en lijdt al zes jaar aan parkinson. Hierdoor moest hij zijn kaderfunctie bij Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking stilleggen. Om positief om te gaan met zijn ziekte heeft hij een tweetal jaar geleden een jongerengroep opgericht bij de Vlaamse Parkinsonliga.

LVPH: Jan, je hebt parkinson, wat is dat eigenlijk en hoe heb je dit ontdekt?

Jan: Parkinson is een aandoening waarbij de hersenen een bepaalde stof die je nodig hebt om te kunnen bewegen, dopamine, niet meer aanmaken. Daardoor kan je als parkinsonpatiënt beven of ongecontroleerde bewegingen maken. Het gebrek aan die stof heeft ook een effect op je gemoedstoestand. Bij een kwart van de mensen zou het erfelijk zijn, maar bij de meesten is de oorzaak niet gekend. Ik merkte op mijn 35ste dat ik in de Spaanse les alles zeer klein begon te schrijven. Ik ben dan naar de kinesist geweest en die heeft mij doorgestuurd naar een neuroloog. Zo is dit ontdekt. In België zijn er naar schatting zo'n veertig- à vijftigduizend mensen met parkinson, waarvan een duizendtal jongeren, mensen jonger dan vijftig. De bekendste jongere met parkinson is de Amerikaanse acteur Michael J. Fox.

LVPH: Hoe evolueert jouw ziekte?

Jan: Elke patiënt heeft andere klachten en kent een ander verloop, maar bij mij evolueert het spijtig genoeg snel. Mijn medicijnen werken niet zo goed meer, de ziekte wordt steeds meer onvoorspelbaar. Het ene moment ben ik goed en het andere moment kan ik nauwelijks nog bewegen. Zo kon ik deze morgen pas na uren een douche nemen. Toen ik nog halftijds werkte, had ik aan het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) een inloopdouches gevraagd omdat ik over de badrand kan vallen als ik ongecontroleerde bewegingen maak. Volgens een eerste opinie van het VAPH had ik daar geen recht op omdat ik nog halftijds kon werken, wat een complete misvatting is. Het is niet omdat je een deel van je dag relatief goed bent en je nog actief wil inzetten op werkvlak, dat je geen hulp nodig hebt. Gelukkig had het VAPH oren naar dit argument. Een onvoorspelbare ziekte betekent dat je toestand wisselval-

lig is en dat is soms moeilijk te begrijpen voor buitenstaanders. Op momenten dat ik goed ben, ga ik bijvoorbeeld mijn toiletpapier vouwen. Want 's morgens kan ik dat niet omdat mijn medicijnen dan nog niet werken. Ook mezelf afdrogen is 's morgens een probleem. Daarom rol ik mij desnoods over het bed om mij af te drogen.

LVPH: Hoe ga jij met deze aandoening om?

Jan: Ik heb daar een zingeving in gevonden. Ik ben van nature iemand die van problemen een uitdaging maakt. Zo heb ik besloten om een jongerengroep op te richten. We hebben een maandelijkse activiteit en een nationale jongerendag. De bedoeling is eigenlijk om ervaringen uit te wisselen en de positieve kanten te zien. Want contact met lotgenoten helpt in het aanvaardingsproces. Ik heb een bijkomende studie counseling gevolgd om lotgenoten psychologisch te begeleiden. Mijn leven is door het helpen van lotgenoten dieper en sociaal verbondener geworden. Het geeft zin aan deze ziekte, wat een verrijking is.

LVPH: Wat is jouw boodschap naar jongeren toe en hoe kan je ze helpen?

Jan: Het leven eindigt niet met parkinson, maar het is een nieuw en ander begin. Je leeft bewuster en je realiseert je meer de dingen die er echt toe doen in het leven: je vrienden, relatie, kinderen. Daarnaast is het belangrijk om je goed te informeren. Mensen weten bijvoorbeeld niet dat parkinson erkend is als zware ziekte en dus dat vele hospitalisatieverzekeringen alle kosten terugbetalen. De meeste patiënten denken dat je eerst gehospitaliseerd moet zijn geweest, maar dit is niet waar. Bij zware ziekten hoeft dat niet. Omdat veel mensen hun rechten niet kennen, hebben wij op de site een informatieluik daarover opgericht: niet alleen voor parkinsonpatiënten, maar ook voor andere mensen met een beperking.

LVPH: Je zegt dat parkinson tot nog toe ongeneeslijk is en men geleidelijk achteruit gaat. Ik veronderstel dat je op een gegeven moment niet meer alleen kan functioneren en dat je hulp nodig hebt?

Jan: Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad, maar onlangs is mijn aanvraag voor een persoonlijk assistentiebudget goedgekeurd, waardoor ik hulp kan inplannen. Maar parkinson is zeer onvoorspelbaar en ik kan niet op voorhand zeggen wanneer ik hulp nodig heb. Daardoor is het moeilijk om assistentie te vinden. Er bestaan al centra voor begeleid wonen die ambulante hulp kunnen bieden, maar nog veel te weinig. Op lange termijn kan je zo als jongere in een rusthuis terecht komen, want er is geen residentiële opvang voor ons. Daar zou binnenkort wel verandering in komen. Ik zou ook willen pleiten om mensen met parkinson of een andere beperking niet te betuttelen. Ik merk bijvoorbeeld ook op dat vakkundig aangepaste woningen voor mensen met een handicap, ontwikkeld in stadsprojecten, meestal alleen maar te huur zijn. Al te vaak wordt er gedacht dat mensen met een beperking geen financiële middelen hebben om zoiets te kopen. Maar sommigen werken of werkten of er zijn ouders die zo de toekomst willen beveiligen voor hun invalide kind. Daarom pleit ik voor meer aangepaste koopwoningen. Waarmee ik zeker niets wil zeggen over de mensen die zich wel in een moeilijke financiële situatie bevinden. Die moeten ook gepast geholpen worden. Maar wie wel kan, moet de mogelijkheid krijgen om geen beroep te moeten doen op de maatschappij.

Voor de rest vind ik humor ook wel belangrijk: jezelf kunnen relativeren en genieten van kleine dingen.

Meer info over Jan Vermeir:
www.parkinsonliga.be --> jongeren

Lanceringsmoment BReeDBeeLD: Media maken in een samenleving vol diversiteit

Op 26 mei stelden Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs (SIHO), Howest en EPYC de e-learningtool BReeDBeeLD voor aan het publiek.

BReeDBeeLD helpt mediamakers om mediaproducten te maken die de diversiteit in de samenleving weerspiegelen.

Tijdens de e-learning sta je stil bij je eigen kijk op beperking en diversiteit en krijg je inzicht in de invloed ervan op je mediaproduct. Via inhoud, animatiefilmpjes, oefeningen en getuigenissen van mediamakers en ervaringsdeskundigen, krijg je concrete tips om een meer realistische, correcte en niet-stereotiepe beeldvorming van mensen met een beperking te realiseren.

BReeDBeeLD richt zich naar mediamakers in opleiding, mensen die al in of voor de mediasector werken, docenten uit media-opleidingen, diversiteitsmedewerkers binnen de instellingen voor hoger onderwijs, aanspreekpunten voor studenten met een beperking enz.

Meer info: <http://mediawijs.be/nieuws/lanceringsmoment-breedbeeld-media-maken-een-samenleving-vol-diversiteit>.

Wat is het “M-decreet”?

In maart 2014 keurde het Vlaams Parlement het M-decreet goed. Dat decreet zorgt ervoor dat leerlingen met een beperking meer in het gewoon onderwijs terechtkunnen.

Alle Belgische overheden hebben in 2009 het VN-verdrag over de rechten van personen met een handicap geratificeerd en moeten dat nu uitvoeren. Dat betekent dat mensen met een handicap volwaardig aan de samenleving moeten kunnen deelnemen, dus ook aan het onderwijs. Het M-decreet wil meer leerlingen met een beperking een plaats bieden in het reguliere onderwijs. Concreet betekent dit dat zij, mits een redelijke aanpassing (zoals laptops in de les, meer tijd om toetsen te maken enz.) het gewone onderwijs kunnen volgen. Voor leerlingen die de gewone leerdoelen in het onderwijs niet op een redelijke manier kunnen halen, blijft het nog altijd mogelijk om zich in te schrijven in het buitengewoon onderwijs.

In Vlaanderen zitten ongeveer een vijftigduizend leerlingen in het buitengewoon onderwijs en hun aantal neemt ieder jaar toe. Door een goede aanpak en begeleiding is het niet altijd nodig om kinderen uit het reguliere onderwijs te trekken. Het M-decreet wil dan ook dat zoveel mogelijk leerlingen met een beperking het gewone onderwijs kunnen volgen. Het buitengewoon onderwijs blijft bestaan, maar het wordt eerder een uitzondering. Voor leerlingen met een licht verstandelijke beperking (type 1) zal het aanbod in het buitengewoon onderwijs worden afgebouwd en vervangen door een nieuw type “basisaanbod” in het onderwijs. Leerlingen uit dat nieuwe type kunnen na een positieve evaluatie van de school en het CLB (Centrum voor Leerlingenbegeleiding) na verloop van tijd terug in het gewoon onderwijs instromen. Natuurlijk moet er voor voldoende ondersteuning gezorgd worden.

Er is bewust gekozen voor een geleidelijke invoering van het M-decreet vanaf het schooljaar 2015-2016. Leerlingen die momenteel in het buitengewoon onderwijs zijn ingeschreven, kunnen hun traject daar afwerken.

Meer info en vragen: <http://www.ond.vlaanderen.be/specifieke-onderwijsbehoeften/beleid/M-decreet/>.

“Op uw gezondheid”

Onze voorzitter Geert Messiaen heeft al verschillende boeken geschreven. Dit keer gaat zijn boek “Op uw gezondheid” over de rol van de ziekenfondsen.

“We kunnen niet zonder gezondheidszorg en solidariteit” zegt Geert Messiaen. Daarvoor zijn ziekenfondsen nodig, zowel in België als in Europa. Gezondheidszorg moet bovendien toegankelijk zijn en blijven, voor iedereen. Dit boek heeft een heldere kijk op waar we vandaag staan, wat we moeten bewaken en wat de toekomst brengt.

“Als we in een wereld in verandering een rol willen spelen, moeten wij een organisatie zijn die dynamisch, flexibel, wendbaar en veerkrachtig is. Een organisatie die toont dat ze midden in de maatschappij staat en voor-denkt in plaats van na-denkt.”

Bron: Vrije Tribune

Info en bestellen boek: isabelle.flebus@mut400.be.

DURF2020 Congres in Gent was een succes

Zoals we in onze vorige editie hebben aangekondigd, heeft DURF2020 in samenwerking met Konekt vzw en met heel wat andere organisaties voor personen met een handicap, een congres gehouden op 28 april jongstleden. Wij waren ook van de partij. Er waren meer dan 750 personen aanwezig. Zowel gebruikers als professionelen waren goed vertegenwoordigd en de organisatie van de verschillende workshops en de beurs werden vakkundig aangepakt. Als Liberale Vereniging van Personen met een Handicap hebben wij heel wat contacten kunnen leggen, zowel met mensen die professioneel in het veld staan als met mensen met een beperking.

Bij het slotevenement stonden vooral de mensen met een beperking in de kijker en lag de nadruk op het samen streven naar een inclusieve samenleving. Zelfstandigheid stond centraal: ook waar mensen meer hulpbehoevend zijn, moet er gestreefd worden naar zo veel mogelijk zelfstandigheid en vrijheid, zo vonden de deelnemers.

Ann Gaublomme (kabinet Vandeuren) sprak haar waardering uit voor zoveel inzet en enthousiasme bij de gebruikers. Maar zij vond ook dat er meer moest samengewerkt worden met de verschillende beleidsniveaus (onderwijs, mobiliteit...) om tot een inclusieve maatschappij te komen.

Tot slot heeft Koen Deweer (directeur van Konekt) gepleit voor aansluiting van nieuwe partners bij dit project. Er komen nieuwe DURFdagen in het najaar. Wij houden jullie op de hoogte.

Meer info: www.DURF.be

De mantelzorgpas garandeert jouw zorg!

Heb jij een mantelzorg? Dit wilt zeggen dat iemand op regelmatige basis de zorg opneemt voor jou, bijvoorbeeld je vader of moeder, partner of kind. Meestal loopt alles goed, maar wie neemt de zorg over als je mantelzorg zelf uitvalt door ziekte of ongeval? Om de continuïteit van de zorg te garanderen lanceerde de vzw Liever Thuis LM in 2014 de 'Mantelzorgpas'.

De mantelzorgpas is een kaartje, even groot als een kredietkaart, dat je mantelzorg kan bewaren in zijn of haar portemonnee. De mantelzorgpas vertelt hulpverleners dat jij zorg nodig hebt en geeft aan wie gewaarschuwd dient te worden om de zorgtaak zo spoedig mogelijk over te nemen.

DE ZORG DIE IK VERLEEN MOET DOORGAAN!

Gelieve in nood contact op te nemen met:

1. Naam:
Tel.:

OF

2. Naam:
Tel.:

**Liever
Thuis** LM

Wil je een mantelzorgpas aanvragen?
Neem contact op met een medewerker van de vzw Liever Thuis LM via het nummer 02 542 87 09 of stuur een e-mail naar lieverthuis@mut400.be.